

[Gert Petersen.]

jeg kan komme i nærheden af, det er, at man indirekte, ad bagvejen, søger at ændre det, der hidtil har været vor politiske holdning til Vietnamspørgsmålet. Man søger at ændre den udenrigspolitiske stilling, man havde taget til dette problem, ved at lægge betoningen et helt andet sted end dér, hvor man hidtil, i de seneste måneder, har lagt betoningen, end dér, hvor statsministeren gjorde det i sin åbningstale, end dér, hvor udenrigsministeren gjorde det i sin redegørelse her. Nu flytter man betoningen til noget helt andet, og man gør det netop i en situation, hvor det mere end nogen sinde var nødvendigt at lægge betoningen dér: at der må tages ét skridt til, nemlig at bombestoppet over Nordvietnam bliver gjort totalt.

Jeg kan ikke anbefale at stemme for den af de tre regeringspartier foreslåede dagsorden, fordi den ligesom går ud fra, at det er jo sket, udenrigsministerens forudsætning er opfyldt. Det er jo ikke rigtigt, det ved vi, og det ved de medlemmer, der sidder i dette ting; derfor må det første yderligere skridt, der tages, være at gøre dette bombestop totalt, og det er det, der bør siges.

Naturligvis, jeg kan ikke modsætte mig, at man opfordrer til at tage yderligere skridt; det kan man vel dårlig være modstander af. Jeg vil undlade at stemme, men jeg må konstatere, at afvisningen af den af SF foreslåede dagsorden med ændringsforslaget fra den socialdemokratiske ordførers side, denne afvisning kan for mig kun stå som et forsøg på at løbe fra ansvaret i den situation, hvor det virkelig gjaldt.

(Kort bemærkning).

Poul Schlüter: Jeg forstår nu på hr. Per Hækkerups sidste indlæg, at han bedømmer det således, at den forskel, der findes imellem det dagsordensforslag, som er stillet af hr. Gert Petersen, forsynet med hr. Per Hækkerups eget ændringsforslag, og den dagsorden, jeg har foreslået på de tre regeringspartiers vegne, er meget lille. Jeg skal ikke diskutere, om det er en rigtig bedømmelse, men jeg forstår altså, at det er hr. Per Hækkerups bedømmelse. Så meget mere uforståeligt er det for mig, at hr. Per Hækkerup ikke vil stemme for den dags-

orden, som er foreslået af de tre partier, som på forhånd har et flertal bag sig i dette folketing. Hvis vi skal gøre os håb om, at den udgang, denne debat i vort folketing nu vil få, skulle have mindste indflydelse på den alvorlige situation, vi drister os til at udtale os om, så måtte det være en første forudsætning, at flest muligt samlede sig om et resultat, som således kunne få bred tilslutning.

Jeg beklager, at det ikke kan ske ved denne lejlighed.

(Kort bemærkning).

Per Hækkerup: Ja, jeg kan jo kun beklage, at hr. Poul Schlüter åbenbart ikke har forstået, hvad forskellen er imellem de to forslag til dagsorden. Jeg troede, at hr. Gert Petersen og jeg havde formået at forklare, at der er den forskel, at det i det dagsordensforslag, hr. Gert Petersen har stillet, klart og tydeligt præciseres, at amerikanerne endnu ikke har opfyldt den første forudsætning, nemlig standsning af bombardementerne over hele Nordvietnam, medens dette ikke finder udtryk i regeringspartiernes dagsordensforslag på grund af den formulering, det har. Dér ligger forskellen, og det er ikke pindehuggeri, vil jeg gerne sige til hr. Per Federspiel, det er et spørgsmål om en reel politisk stillingtagen. Regeringspartierne ønsker altså ikke i denne situation at sige, at det næste, der skal ske, må være, at amerikanerne accepterer, at bombestoppet skal gælde hele Nordvietnam. Det er det, der er det centrale spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag om motiveret dagsorden af Poul Schlüter, Per Federspiel og Else-Merete Ross (se sp. 2213)

vedtoges enstemmigt med 93 stemmer; 63 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Hermed bortfaldt det af *Gert Petersen* stillede forslag om motiveret dagsorden (se sp. 2168), det dertil stillede ændringsforslag af *Per Hækkerup* (se sp. 2211) og det af *Kai Moltke* stillede forslag om motiveret dagsorden (se sp. 2221).

Hermed sluttede forespørgslen.